

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Pandectae Veteris Et Novi Testamenti Historicae

Draud, Georg

Frankofurti ad Moenum, 1613

Dvodenarivs octavvs

[urn:nbn:de:bsz:31-162406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-162406)

DVODENARIVS OCTAVVS,

*SVM*MORVM SACER-
dotum.

DE I. SACERDOTE SVM- mo Melchisede cho.

ELCHISEDECHVS vltra
nomen regium iustitia etiam
& sacerdotio insignitus erat,
rex fuit Hierosolymæ quæ,
prius Salem dicta, & sacerdes
paniter summus. vixit tempore Abrahæ qui il-
li decimas dedit ex omni sua substantia. Ty-
pum gessit Melchisedechus Christi inde passim
in sacra scriptura eius fit mentio. Bene preca-
tus est Abrahamo, ac pane & vino redeuntem
eum suis excepit. Longæuæ fuisse ætatis pro-
dunt historiz sacre.

DE

DE MELCHISEDECHO,
EPIGRAMMA.

*Melchisedechus erat summus rex, atq; Sacerdos,
Hic Christi gessit sacra ferendo typum.*

DE AARONE SACERDO-
te summo II.

Aaron filius Amri, & Iosabethæ, Nepos Patriachæ Leui, & frater Moyfis ac Mariæ vatis, vir disertus, vt Numen eius eloquen iam & celebrauit, & coram Rege Pharaone ac inter Israelitas Moyfi prætulit ob facundia. Vxorrem habuit Elizabetham, filiam Aminadabi, sororem Naazionis, ex qua suscepit quatuor filios Nadabam, Abihum, Eleazarum, & Ithamarum priores duo immatura perierunt morte, peregrinum ignem Deo offerentes, posteriores duo sancti sunt pontificatu vt parens, cum annorum octoginta triu esset erat enim trium annoru iunior Moyse quæ Dominus fratri iniunxerat, promptissime coram rege Pharaone, & popularibus suis expediuit, vnde electus est præ cæteris, per baculum virentem vt is cum sua posteritate sacra administraret, & quæ cultui diuino necessaria iudicarentur, protraheret, eius rei si quis exactiorē cognitionē desideret, consulat volumina quæ satis abunde hæc describunt. Cæterum quis sedulus sacrorum cultor apud Deum fuerit attamen non raro Numen offendit. Nam Moyse quadraginta dies in monte commorante, cum multitudo de deis comparatis anxie instaret, ipse iussit conflatile vitulum fundere, ac

decre-

decreuit velut Deū colere, vbi Numē impro-
 pitū sensit fuissetque eā ob causam extinctus à
 Deo, nisi fratre deprecante grauē euasisset in-
 teritū. Deinde cum sorore in Moysen acriter,
 propter vxorē, inuectus denuo ad irā puocauit
 Deū in aliis q̄ summo sacerdoti non cōuenie-
 bant, satis integre viuebat sensit n. multas po-
 puli molestias, & sacrificiis intentissimus exti-
 tit, vbi merito summorū sacerdos nuncupādus,
 saepe etenim ingētia pericula subire coactus est
 cū fratre, propter sauiētē multitudinē: occi-
 sis filiis Chore, populus Moysen, & Aaronē so-
 los tanti ansas fuisse mali asseruit, fecitq; in v-
 trosq; fratres maximū impetū, sed Domini fu-
 rore multos interficiente, cōpulsus est Aarō p-
 gredi ex tabernaculo scēderis thuribulo, hau-
 sto igne, placabile sacrificiū Domino propone-
 re, ne eā tantopere sequeret in multitudinē, peri-
 erāt n. circa quatuordecim millia hominū, &
 septingentos. Sic anxius Aaron inter viuos &
 moriētes, officio sacerdotali fūgebatur. Sacer-
 dotiū pperuū cū sua progenie obtinuit: & fa-
 ctione arrogante & inimica prodigiose delata,
 & virga siue pinea siue amygdalena sicca, florē
 nucesq; emittēte Dei testimonio cōfirmaba-
 tur: ornatu etiā pulchro, q̄ pulchrior in nulla
 neq; vsq̄ gente fuit, decoratus est. Terrā Cha-
 nanorū & ipse vidit è mōte Hore, sed in itinere
 mortuus est, aliquoties n. in deserto aduersus
 Dominū murmurauerat, & indutus Eleazarus
 filius eius vestib⁹, sacerdotale dignitatē p patre
 assum-

assumpsit, luxitq; Aaronem vniuersa Iudæ-
orum turba triginta dies per omnes familias.
Tres ac viginti supra centum annos vixit.

DE AARONE.

EPIGRAMMA,

*Ille Sacerdotum supremus in orbe Sacerdos,
Claruit eloquio consilioque potens
Imperio fratrem iuuit, diuina peregit
Posteritaiq; sacrum sola peregit opus.*

DE ELEAZARO SUMMO
Sacerdote III.

Eleazarus tertius Aaronis filius ex vxore E-
lizabeta paterna obedientia humilis, &
sui ordinis decus ingens princeps principem
Leuitarum creatus, Dei cultum diligenter co-
gnitum à patre & patruo per omnem vitã in-
trepide defendit. Ac sane, nisi tantæ prudenti-
æ & solertiæ fuisset, Moyse in patris locum
pontificem summum illum non subrogasset.
Moysem in gubernando & diiudicando popu-
lo plurimis iuuit & aliis negotiis arduis discer-
nendis non impigrum se præbuit. Mortuo
Moyse cum Iosua ad terram promissam deuin-
cendam profectus est, pari cura & diligentia
qua Moyse populum suo imperio moderatus
est

est defuncto Iosua, & ipse fatali necessitati concessit, sepultusque est in Gabaach custos doctrinæ cœlestis, & legis auitæ defensor, & doctor populi vigilantissimus. Flium insignis iustitiæ Phineam post se reliquit ad pontificatum gubernandum.

DE ELEAZARO.

EPIGRAMMA,

*Successit patri prudens in pontificatu.
Et iustus Moysen iuuit in imperio.*

DE PHINEA SVMMO
Sacerdote IV.

PHineas filius Eleazari, Nepos Aaronis parentis potitus pontificatu, in clyto præditus iustitiæ zelo, iniustitiæque impatientissimus. Vnicum factum memorabo, quod viri pieratem maxime laudabilem apud omnes posteros reddidit. Quum Zambri, qui & Samarias, princeps Simeonitarum cū Madian tide puella in tabernaculo suo illicite congregereur, idq; contumacissime faceret, neque Moysis precibus aut populi lachrymis victus; omniū vnus tantum flagitium ferre non potuit, sed stricto ferro, ad Zambrium ingressus ipsam truneauit, mox puellam quoque transfixit. Quod factum non solum populares & con-
Aa tribules,

tribules (qui & ipsi factum eius imitati, ad ho-
minum quatuordecim millia in feruore illo
obtruncarunt, eos nempe, qui se libidinibus
peregrinis inquinauerant) sed & Numen i-
psum id factum probauit, ac insignem promissio-
nem annexuit, nimirum se fœderis sui pa-
cem illi largiturum, simulque posteritati eius
sacerdotium in sempiternū promisit, eo quod
zelo commotus auertisset iram Numinis à po-
pulo, quem dignis modis flagellabat, comperit
eius posteritas sane veram fuisse promissio-
nem. Nam plurimi ex eius posteritate reperi-
untur, qui summo sunt functi sacerdotio.
Quis etiam missus Dux contra Midianitas,
terram eorum depopulatus est, agros incēdit,
ac reges quinque superauit. Functus legatio-
ne ad tribus socias trans Iordanem, propter
extructā in ripa aram maximam, recte sensit,
fortiter fecit, Deoq; gratias præclare egit. Vir
vtique malis timendus, bonis venerabilis. Fili-
um habuit Abisuem, qui ei in sacerdotio suc-
cessit.

DE PHINEA,
EPIGRAMMA.

*Defuncto obtinuit sapiens pater pontificatum,
Et iustus scelerum saeuus & ultor erat.
Samaritam & scortam vetitis complexibus vna.
Transfixit, sumens supplicium sceleris.
Vnde sacrum Numen magno decorauit honore,
Huius posteritas vt sacra cuncta serant.*

DE

DE HELIO SACERDOTE

summo V.

Helius filius Ozi sacerdotis, de stirpe Ithamaris, quarti Aaronis filii, in Silone habitavit & officio sacerdotis simul atque Ducis functus est. Caterum alius fuit etiam Helius, qui cognomine Maior dictus, hic Minor appellatus est, vir integer, & candidæ famæ, nisi nimium filiis indulisset, erant illi duo filii Ophus & Phineas sacerdotes: Ambo viri effrænata libidine, avaritiâq; inexplebili. Quippe qui nec sacra matronarum aduentium pudicitiam tantam cuiquam sinerēt, neq; donariorum quicquam tam sanctum, quod sacrilegæ manus non profanassent. Conuerterant oculos populi in se duorum fratrum scelera. Sed patris auctoritas, & potestas obstabant, ab vilo admoneri, propterea & ipse parens, ut se emedarent, hortatus est, non tamen, ut vinculis legum coererentur aut ab officio remouerentur, sustinuit. Vnde per Samuelem fatidici spiritus adolescentem oraculo monitus est, se quod tantorum scelerum vindictam in filiis non lumeret, vno die eum filiis occubiturum, idq; Helius verum comperit. Nam cum Israelitæ ad Aphecum contra Philistæos dimicarent, ceciderunt ea acie circa tria Hebræorum millia, cæteris trepide terga dantibus. Consultum est, arcam fœderis ex Silone in castra cum duobus filiis Helii deferendam, quo facto pugnarunt iterum Israelitæ: victi

Aa 2 sunt

sunt ac triginta millia Iudæorum ea acie interfecti, vna cum duobus flagitiosis Helii filiiis. Tum Helius planctum mortuorum bello audiens, & suos occubuisse natos & arcam Domini ab hoste captam, vt vaticinium verum subsisteret, voluntate Numinis, Solio excussus mortem obiit. Quum octauum vitæ ac nonagesimum annum ageret, præfuisset que sedi sacerdotali annos circiter quadraginta. Sed & pœna impietatis ac inobedienciæ diu in familia Helii durauit. Nam Achitobus nepos partu immaturo editus; pronepos Achimelechus trucidatus temporibus Sauli: abnepos Abiathar à dignitate remotus fuit temporibus Solomonis: ac reliqui posteri ad ætatem grandem non peruenerunt.

DE HELIO.

EPIGRAMMA,

*Blanda patris segnes Helii indignatio gnatos
Fecit, ob id pœnas pertulit ille graues.*

DE SAMVELE SACERDOTE summo VI.

Samuel filium Helchanæ & Annæ. Mira tradunt sacrilibræ de huius conceptu & origine vixit anno mundi 2850. Impetrauit eum mater

ter sterilis à Domino, ac natum ei soli conse-
 crauit, qui fatidico Spiritu illuminatus, maxi-
 mæ euasit authoritatis & coram Numine &
 contribulibus suis. Adhuc iuuenis anno ni-
 mirum ætatis duodecimo, nominatim dormi-
 ens diuina voce vocatus & admonitus fuit. De
 latere sui Doctoris, non abiit, vitâ seuerè insti-
 tuit, aquam potauit, & cibo omni delicato ab-
 stinuit, & de more comam nutriuit Prophe-
 riam primarius & fidelis, & Deo ita charus, vt ab eo
 frustra nihil vnquam petierit, prædixit oracu-
 lo Helii & filiorum fatalem necessitatem pro-
 pter impunita scelera, atque eo mortuo ponti-
 ficatum adeptus est; vbi & Sacerdotem & iudi-
 cem inter Israeliticos egit. Propter vitæ inno-
 centiam futurorumque diuinationem popu-
 lum obsequentissimum habuit. Quod ani-
 maduertens, pio proposito in concionem vo-
 cato, omnes hortatus est placidissime, vt soli
 Deo, Baalo aliisque fictilibus diis relictis, in-
 feruissent: ac mouit multitudinē propter cre-
 ditam Sanctitatem, vt promitterent Numinis
 venerationem. Liberauit etiam eos intercessi-
 one sua ex manu Philistinorū aperta Dei pro-
 uidentia, atque ciuitates fecit reddi Hebræis
 quas occupant bello Philistæi. Fecit omni-
 bus potestatem sua cuique ciuitate, vel in pe-
 culiari toro, de quibus controuersia esset, in-
 uicem disceptandi. Quod si qua essent, quæ per
 alios componi nō possent, ea differebatur vsq;

ad tempus constitutum, quo ipse quorannis per totius gentis conuentus semel iudicabat. Est iudicandi ratio quam diu per ætatem licuit ab illo seruata est inde senio confectus, Ioheli primogenito & Abia filiis id munus iniunxit, vt alter apud Bertholem alter Bersabeæ iudiciariam exerceret potestatem. Sed hi diuersam à patre viam ingressi, non solum iudicia, prostitutebant, sed vt lubitum erat, pro animalibidine iudicabant. Ea districtus iniuria populus iuuenes tacite criminari, ne patris aures offenderet, viri summa pietate & innocètia, cœpit. Proinde de rege eligèdo cõsilia ineunt, quamobrem etiam principes populi Ramatham urbem vbitum Propheta Samuel erat ablegant qui rem proponant.

Quibus auditis miratus importunitatè, & & subitam regis memoriam; verum ne quid præter ætatem committeret, cõsuluit Numen. Respondit, non aliter posse obduratæ multitudine succurri nisi creato rege: attamen vt scient quantum iugum & onus Regis imperium requireret, exponere id ordine iussit. Sed populus exacerbatus nequaquam commotus est, conuocata igitur multitudine, Saulū Cissifilium Beniamitæ, qui à patre ad asinos, qui forte à grege aberrarant, perquirendos missus, ad ipsum senem diuinationis fama diuerterent, primum Israelitarum regem iniunxit, cui etiam, cum mandatis diuinis non obsequeretur, iram

iram Dei denunciauit liberrime, atque acer-
rime obiurgauit: regem Amalechiticum, cui
Saulus pepererat, fortissime interfecit. In-
de Dauidem regem inunxit, ac propter re-
iectum Saulum diu multumque luit. Cæde sa-
cerdotum & Dauidis exilio magnopere do-
luit, & viuere priuatus maluit, quam assentiri
regi hypocritæ. A nullo vnquam homine vl-
lius cupiditatis aut iniuria conuictus est. Mul-
to senio confectus ex humanis migravit sepe-
lieruntq; eû sui in domo Ramathia vniuersus
Israel congregatus planxit eius interitum. Ab
hoc Petrus Apostolus Prophetarum ducit in-
itium.

DE SAMVELE.

EPIGRAMMA,

*Sacrorum antistes Samuel, iudexq; benignus.
Effrenis populi, commata multa tulit.
Restituit raptas vrbes, villasque domosq;
Philisti abstulerant quas mala Marte cohors.
Et populo regem delegit Numine iussus,
Saullem, quem inuit sedulus imperio.
Sed Domini iussum spernentem regna reliquit,
Solut defleuit fata sinistra viri.*

DE ABIMELECHO SACER-
dote summo VII.

A Bimelechns filius Achitobi, Phineæ Sa-
cerdotis filii, pronepos Helii fuit, summa
Aa 4 iusti-

iustitia, & pietate præditus. Nobæ cum multis habiuit sacerdotibus tempore Saulis primi regis Iudæorum, vir integer & hospitalis. Cum enim David exulans, ipso tamen inscio, pedes ad eum veniret, victumque sibi & comitibus impertiri peteret, ipse minime negauit licet nihil propter panes sanctos ad manum haberet, & Goliathi occisi cum nullus alius tum in promptu esset, ensẽ dedit. Quæ res perniciosissima fuit ei & collegis, Doegus enim in Syrus, qui mulos regios agebat, inter precipuos pastores primus, cum hæc vidisset, quæ fuerat Dauidi profugo, detulit quam primum ad regem. Tum Rex furere, mulaque Abimelecho minari grauiter perfidiæque insimulare. Excusauit factum qua potuit Abimelechus industria, inscientem enim se peccasse testatus, proinde veniam erroris atque delicti se suppliciter petere. Verum excusationi eius & precibus locus ignoscentiæ non fuit. Imo ad supplicium recta raptus fuit. Cæterum non in eum duntaxat est sæuiri, sed trecẽ cum eo per Dogum supplicio affecti sunt. Nobæ ad hæc vrbs Sacerdotum pari sæuicia exusta est. Inprimis vero quinque & octoginta Sacerdotes & diuinationum illustres viri, cum Abimelecho ad supplicium pertracti sunt. Hic finis pii huius Sacerdotis exitit.

DE

DE ABIMELECHO.

EPIGRAMMA,

ABIMELECHVS homo iustus summusq; Sa-
cerdos.

Saul: no iussa qui ingulatus obit.

DE ABIATHARO SVM-
mo sacerdote VIII.

ABiatharus summus Sacerdos, patre Abimelecho ad supplicium tracto in locum eius à Davide suffectus est, apud quem fidelissime sacra ministravit, omnium periculorum particeps fuit. In coniuratione Absolonis, cū Sadocho collega Arcam fœderis vt comitaretur, eduxerat, sed ab ea prohibitus est. Cæterum quanquam visus fuerit parasytus Absolonis ac proinde eiectioni Davidis consentire, minime tamen consensit, sed potius coniurationem simulavit, vt Regi filii secreta facilius deferret. Propter talem fidem & optimi patris eius memoriam, summi sacerdotii dignitatem David ei tribuerat. Sed oblitus meritorum, ad partes Adoniæ cum Ioabo defecit; qua de causa à Salomone in agrum Anathotensem relegatus vitam priuatus finiuit. Honorq; sacerdotii à posteritate Ithamaris, in qua ab Heli, vsq; ad hunc eius abnepotem, annos

circiter octoginta durauerat, rursus in familiam Eleazaris translatus fuit.

DE ABIATHARO.

EPIGRAMMA,

*Davidis partes sub seditione secutus
Quem natus mouit per fera bella patri.*

DE SADOCHO SVMMO
Pontifice. IX.

Sadochus filius Achitobi, de stirpe Eleazaris, filii Aaronis procreatus collega fuit Abiathari. Similiter Davidis tempore sacris inseruiuit & fideliter illum coluit. Nam in cōiuratione filii secutus cum arca Dauidem, nequaquam ab eo discedere voluit, donec excluderetur. Tum reuersus, Absolonis partibus astitit, potius Arcana explorandi gratia quam consentiendo ad coniurationem. Cum Abiatharus declinasset ad Adoniam regem designandum à partibus stetit Salomonis, qui reiecto Abiathare illi summū dedit sacerdotium. Vnxit is cū Propheta Nathane Salomonē regē cui gratissimus fuit. Filiū habuit Athimaa, qui cum Ionata filio Abiathari magna beneficia Dauidi in cōiuratione Absolonica tribuit. Pietate videtur haud vulgari claruisse, vnde & eius pontificatus robur adeptus.

DE

SVM MORVM SACERDOTVM. 379

DE SADOCHO.

EPIGRAMMA,

*Sadochus fidi mansit, partesq; sacerdos
Davidis fuit Religianis amans.*

DE AZARIA SVMMO

Pontifice X.

AZarias sacerdos maximi animi, & legis anti-
que defensor acris, regem Oziam ado-
lere incensum prohibet, & egredi è loco sacro
iubet: cui assenti sunt octoginta alii sacerdo-
tes. Rex opinione prava, & contumacia sacri-
lega neq; Azariæ comminationes, neque alio-
rum sacerdotum monita curat: sed quod in-
stituerat, agere pertendens, supplicia & mor-
tem minitatur obstantibus. Dum manu suffi-
mentum adhuc teneret, lepra frontem & faci-
em eius turpem in modum occupat, quique
omnia repleuerat minis & conuiciis, exire cum
dedecore & pudore è templo compellitur.

DE AZARIA.

EPIGRAMMA,

*Sacra sacerdos traclent, regalia Reges
Nam πολυπραγμοσύνη cōmoda pauca ferret.
Vates id incantum docuit regem atque superbum
Sed frustra. Πῶνας ἰσὺν ἔργο γρᾶυς.*

DE

DE IOIADA SVMMO
Pontifice XI.

IOiadas Summorum Pontificum vnus, qui vera illuxit in Deum pietate, & iustitia. Barachias etiam propter merita in regem & populum dictus fuit. Vxorem habuit Iosabethã Ochoziã regis sororem. Caterum socru sua Athalia in stirpem Dauidis regiam desãuiente, Ioam è manibus eius viuientis clam eripuit, & per septem annos in templo Domini abscondit. Dum igitur apud se regius puer ale-retur, ne Dauidica posteritas extingueretur, paucissimis centurionum fide accepta manifestauit, se in animo habere puero huic regnum addicere, multisque pollicitationibus centuriones onerati, dum præsentem odissent statum Athalicæ in imperio, omnem promiserunt operam. Affuerunt igitur paucis diebus tribuum principes, & Leuitarum plurimi, quibus in templo comparentibus, præsentem etiam populo, Ioam primo in conspectum produxit, simulq; edocuit, quis esset quem oculis cernerent, quoue casu seruatus, quanta præterea cura apud se domi enutritus? Subiit statim puero inspecto omnium animos Dauidis & aliorum ab eo regum memoria, vnde à Pontifice diademate insignitus statim cõgratulatio magna cum lætitia subsecuta est. Athaliam nominatè perculsam & in templum cum suis irruentem,

tem, eiici iussit, quæ puida & minabunda fugiens, in foribus regiæ trucidata fuit. Et quia populus congregatus erat in concionem vocavit, exponens Dauidicæ stirpis sanctitatem promissumque esse dicunt oraculo nepotibus eius regnum, Sacramento etiã multitudinem deuinxit, ne quemquam alienum viuo puero in vrbe regnare pateretur, nec ab illo eum violari: Sed pro vnus salute omnes labores & pericula subirent. Adiecit deinde, ne vllas leges, præter quas Moyses tulisset, obseruarent. Ita ille cum populo & iuvene rege egit. Inde Baalã Phantum, quod Ioras Athaliæ suasu erigi passus fuerat à summo ad imum dirui curauit, Mathanem quoq; summum Sacerdotem ad basim statuæ obruncarunt. Mansit autem Ioas in eius tutela vsq; ad pubertatis annos, vbi per ætatem imperium accepit, à pietissimo opere administrationem auspicatus est, Ioiadam hortatus vt Magnifico apparatu templum Solomonis, quod per Maiores dirurum fuerat, repararet: id quod etiam Ioiadas summa diligentia executus est, qui insuper arculam iuxta aram posuit ad dextram, vbi ingressus erat in templum Domini, quæ arcula in summitate operculi erat perforata, vt prætereuntes si quã volent, immittere possent pecuniam, quã deinceps partim operariis, partim vasis, & instrumentis conficiendis erogabat. Cæterum æuo consumptus, ex humanis decessit, qui ex Israe-

litis

litis vnus post Moysem centum & triginta vixit annos sepultusque est Hierosolymis consensu publico cū regibus, eo q̄ fecisset bene Hebræis, & regibus Iudæ. Filium habuit Zachariam, qui sacerdotiū à morte eius nactus est. Cæterū eo viuente, & Ecclesia & respublica floruit, sed cū è viniu excessisset, aulicorū Ioæ indulgentia & obsequium effecit, vt rex adolescēs corruptus & idololatra & tyrannus fieret.

DE IOIADA.

EPIGRAMMA.

Nutrit infantem regem suasitque tueri.

Principibus populi, vir pia sacra ferens.

Postquam triginta centum vixisset & annos

In regum tumultis conditus ipse fuit.

DE ZACHARIA SVMMO
sacerdote XII.

Zacharias filius Ioiadæ pietate & virtutibus patre nō inferior pontificatū à patris morte gubernauit. Et tempore Ioæ vixit, qui post mortē Ioiadæ quasi freno & vinculis solutus in eavitia erupit, quæ ad id tempus male dissimularet vt alienas Sacrorū ceremonias cum principibus ciuitatis amplectereur instituto diuino penitus contrarias, vnde à Zacharia admonitus, ne tantam impietate moliretur, id scelus neq; regi, neq; reliquæ multitudini fore impunitū asserens. Id cū rex cum superstitionis suis aulicis & parasitis ferret indignissime, sacerdotisq;

tisq; imperium non putaret tolerandū, in vestibulo templi, rege coniuente lapidibus fuit obrutus, ac inhumatus relictus; qua sane in re rex paternorū beneficiorum, à quo etiam cum summo vitæ periculo è manibus Athaliæ ereptus clam in templo nutritus atq; educatus fuerat, parum memor exitit. Cæterum cum moreretur, Zacharias, suam innocentiam dixit haud inultam fore. Nec fefellit vaticiniū, nam Regi breui ultio adfuit quippe qui per suos insidiosè interfectus est, ceteriq; qui in ipsius necem cōsenserant, mala & violenta morte perierunt vniuersi, idq; spatio anni nondū exacto. Sic iustissimus vir Zacharias malum & triste suæ monitionis *Σιδαντήσιον* à rege accepit. Hūc, vt id obiter dicam, apud Matthæum, cum Abele iungit Christus. Primus enim Martyr, de quo sacræ veteres literæ loquuntur, Abel est: & de quo eadem expresse testantur, postremus est Zacharias. Alii post ipsum licet occisi multi tamen nullius sit mentio, nisi *Vriæ*, sed quasi in transitu.

DE ZACHARIA.

EPIGRAMMA. III.

*Vir pius & sanctus regis cum crimina forte
Carpisset, quod non numina sancta colat.
Vestibulo in templi casus bene facta parentis.
Nil inuere virum, nec pietatis amor.*

DVO